

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloquentia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Paßio ipsa plena maiestatis, & magnorum argumentorum seminarium.
Capvt VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

*Civis
victor &
exul nasci-
tur.*

*T*is ad isto domicilium mutare compelluntur, ne ex patria eeli affectione primum spiritum delibaret, viator nascitur, exiū nascitur, nato subinde, & vix quadraginta dieorum infantulo aliud exilium decernitur, intentatur tenero, & adhuc exanguī iugulo sauvissimi regis mero, parvolorum, quos hic crudelitatis turbo demessuit, pene cruentus respersus, ex cultris victimariis erexit, in ultimas barbaræ gentis ora fugit sine luce, sine pignore, sine hospite, orbis terrarum exul, ferme a communī luce, & spiritu seclusus.

*Persona Christi plenissimum maiestatis
theatrum.*

CAPVT V.

*Videndus
Nicephor.
l. I. cap. 4a.
qui Christi
effigiem &
statuoram
describit, &
inter catena
commemo-
rat eum*

τούχον.

*Vide Arno.
I. aduers.
genses de
cuius sensi
bus hac ex-
profissa.*

AT quis virūxterni Patris, æternus filius, Angelorum deliciae, beatorum lumen, Princeps pacis, humanæ salutis parens, auctor nostra libertatis, mundi restitutor, in quo ne minimus quidem ynguiculus fuit, qui non spiraret diuinitatem. Si quidem frons maiestate plena, quod illi cum cœlo perpetuum erat loquacitatem commercium. Ita grauis, ut terret, ita amabilis, ut illiceret, terret quidem improbos, humiles vero, atque abiectos erigeret. Tanta autem inter viræ acerbitates serenitate renidebat, ut non dulcius micarentstellæ, non serenius fulgerent lacteus circulus, non placidius spirarent Etesiae. Nasus leni, & modico tractu diffusus, non rugosus, non asper, non aduncus, cœlestem beati pectoris spirabat prudentiam. Oculos infra superciliorum arcum blandirentur nitidos soles dixisses, cum increpant fulgura, cum petrumperent animos fulmina. In labris omnes gratiae secesserant, omnis affuebat lepos, hinc lactis, & mellis flumina, hinc nectaris riui, hinc ingis cœlestis sapientia.

portigere manus, & iam molles articularum commissuras explicabant, & capos membris assurgere, & senecte leculos deporabant, alienis paulo ante centibus defici, cœcos videre, & iam oculum dicimus esse, qui sine oculis luci cui procreari. Vnus *Natura* fuit ad cuius casu, ionē i sana se coicebat, quid faciat, maria, procellarum turbines, tempora, ad cōsumētisque sidebant, qui suauiter elementa terga famulat, levissimis passibus impune cœlabat, unde ipsi stupentibus, & se ad conditoris famulatu abijcente natura. Vnus qui numerosissima quinque millionum hominum turbam se per faxa, & solitudines affectantem, quinque panibus saturauit, & ne præstigia viderentur incredulis, sex portarum sinus reliquiarum fragminibus impluit. Vnus qui vētes inferiōrum, mortisque repagula potentissima vocē refregit, & post tertium diem funeris rediuita cadavera, ex pollinctorū saevis expedituit. Vnus qui mentis humanae latebras, abduolu recessus permearet, & quid quicque animo volueret, quid consilij agitaret, dilectissimū simulationis integumentis explicatissime peruidet. Vnus qui cum vnam vocem funderet, à diuersis populis, & dissona oratione loquitos intelligebatur. Vnus denique potens vbiique opere, & sermone pauper in nostris, diues in suis.

*Passio ipsa plena maiestatis, & magnorū
argumentorum seminarium.*

CAPVT VI.

QUOD si oppressa virtus maximè luctuosa est, qualis iniicitur animo species, cum illum in nostra salute procuranda inuidia flamma circumuentum, pro nobis ictum, & fumant videmus, dum faces in nostrum exitum comparatas suo cruento reflinguit.

Factus pro nobis victor, & victrix: Et ideo *Christus* victor quia victrix: pro nobis sacerdos, & sacrificium: ideo Sacerdos quia sacrificium, faciens nos de Dei seruis filios, de Deo nascendo, nobis seruiendo. Eheu tantum virum servilibus flagris subiectum! finge enim hæc à me non narrari, sed a te videri.

Constituitur in domo prætoria infelicissi-

num spectaculum, nudatur corpus verecundum, purissimæ virginis partus, & à fœdissimis lorarijs diuerberatur ad necem. Instant illi voce, & flagellis, cruore non minus ebrij, quam vino, ad columnam alligant, verberibus contundunt, plagas plagiis ingerunt, et ceteris iictibus locus retronat, ex membrorum laceratione vis sanguinis existit, & iam in rotolo corpore nulla corporis facies, cum innocentis agni ne minima quidem vocula, inter summos cruciatus audiebatur. Addunt satellites supplicijs contumeliam, nam purpura suo sanguine purpuratum corpus induunt, coronam spinibus spinis aculeatam venerando capitum affigunt. Regem salutant, & os Regis percutiunt, ac teterim redundantem cœnarū popinam cum spulis afflant speculo Angelorum.

Mox ubi deuentum est in caluariam, sacrilegi accingunt se ad carnificinam, & iam mortuum corpus dirissimo crucis multante supplicio. Clavis configuntur innocentissimæ manus, quæ iniuriam nemini, omnibus pepererant salutem: ferro vinculo constrinxuntur sanctissimi pedes, miserum mel pro mea, & omnium mortalium salute fortiter asserenda tam crebris itineribus exerciti. Nantiant in cruore oculi, duo illa quondam bonorum sidera, improborum vero fulmina: silentos purissimum, ex quo mellei depluebant fau, vincita est lingua, quæ silentio ipso parcidarum arguit crudelitatem. Ad hunc aspectum exhorruit cœlum, & arra vestre suum eluxit conditorem, princeps siderum se repentinis tenebris obduxit, & tantum scelus erubuit, tremuerunt Angeli, cœlestis illachrymavit Pater, ipsi rularunt inferi.

Sed haec omnia sunt humilitatis, quantam habere possunt in dicendo maiestatem: Eras, omnino eras, magnum est, & tandem, & Deo dignum spectaculum in corporis lacerationis sibi hærens animus, inter procellas tormentorum mens quieta, inter atrocissima saevientium inimicorum odia, & supplicia profusa charitas, qua Christus in extremo etiam vitæ spiritu quicquid habuit vocis, virium, & sanguinis apud Patrem pro carnificum salute deprecatus impendit.

Tertullianus exclamauit.

Certe de Iobi patientia Tertullianus exclamauit.

Quale in illo viro sererum Deus de Diabolō exstruxit, quale vexillum de inimico gloria sua extulit, cum immanadā viceris

sui redundatiam magna æquanimitate distringeret, cum erumpentes inde bestiolas in eodem specus, & pastus foraminosæ carnis ludendo renocaret.

Vides Iobum magnæ, & illustris pompe ferulum Deo, & Angelis spectatoribus progrediens, sed quem Iobum non iam apud suos nominatum, non auctoritate grauem, non affluentem diuitierum copia, non numerolō seruitio stipatum, non vestis nitore fulgentem, non præclarissima gloria circumfusum, sed Iobum nudum, & orbum, irrisum, Iobum in sterquilinio, viceratum, fœtidum, purulentum, hunc inquam Iobum vides, in quo scilicet, tanquam in turri æna triumphorum cœlestium vexilla defiguntur? Quantam agitur putas Christi fuisse maiestatem?

Christi quantam in æterni parentis suum refusam, harita pœclæ gloriam, cur in inter ciudicem inimico-

rum perulantiam despctus, vexatus, spuriis illitus, vincitus funibus, cæsus flagellis, spinis daceratus, in cruce demum atrociissima laniata, deformatus extremum spiritum pro hominum salute tam constanter, tam pie, tam feliciter effudit.

Crucis missa.

Non milii quidem crux videtur patibulum missas, ignominia, sed iniuria perfuncti periculi, prædictio amplissimi beneficij, testimonium præteriti temporis, trophæum fortitudinis, aræ gloriae, theatrum amoris, gnum vere magnum, quod ubi tanti cruxis purpura. Crux purpuit de fibrum, nunc inter augustorum dia-

dematum margaritas purius fulget quia Luna quam Luna

inter micantum ocellos siderum, & in apicebus regum triunphant, quod fureferorum pe-

dibus fuit ante subiectum. Ingens profecto

hic liber, ex quo magnorum voluminum se-

ries, & infinitum argumentorum existit

affluentia.

R E S V R E C T I O T O T A S A-
pit dignitatem, & fæcundam habet
argumentorum mater-
am.

CAPUT VII.

Quid deinde? At illi eroes animi non crudelitas dum more, cruciati, cruce fariati, etiam noua bellum gerunt in mortuum, & attentissime quidem obseruant omnia, ne quis corpus è tumulo surripiat.

X LXXX

redit

*Carnificum
crudelitas.*

*Christicon
tumelia à
satellitibus
factis.*

*Compassio
Christo eis
afflictibus
piis.*

*Iesus in
morte
Christi.*

*Tertullianus
Patientia Iobi.*